

ДИРЕКТИВА (ЕС) 2019/1159 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 20 юни 2019 година****за изменение на Директива 2008/106/ЕО относно минималното ниво на обучение на морските лица и за отмяна на Директива 2005/45/ЕО относно взаимното признаване на свидетелства за морски лица, издадени от държавите членки****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 100, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

след консултация с Комитета на регионите,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) С цел да се поддържа и с цел да се подобрява високото равнище на морска безопасност и да се предотвратява замърсяването в морето е от съществено значение да се поддържа и, по възможност, да се подобрява нивото на познанията и уменията на морските лица на Съюза чрез развиване на морското обучение и освидетелстване в съответствие с международните правила и техническия прогрес, както и да се предприемат допълнителни мерки за подобряване на наличните на европейско равнище умения в областта на морското дело.
- (2) Обучението и освидетелстването на морските лица се урежда на международно равнище от Международната конвенция на Международната морска организация за вахтената служба и нормите за подготовка и освидетелстване на моряците от 1978 г. и нейните изменения (наричана по-нататък „Конвенцията STCW“), която бе значително преработена за последен път през 2010 г. През 2015 г. бяха приети изменения на Конвенцията STCW във връзка с изискванията за обучението и квалификацията на морски лица, работещи на борда на кораби, за които се прилага Международният кодекс за безопасност на корабите, използващи като гориво газове или други горива с ниска пламна температура (наричан по-нататък „Кодексът IGF“). През 2016 г. бяха приети изменения на Конвенцията STCW във връзка с обучението и квалификацията на морски лица, работещи на борда на пътнически кораби и на кораби, плаващи в полярни води.
- (3) Конвенцията STCW е въведена в правото на Съюза с Директива 2008/106/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾. Всички държави членки са подписали Конвенцията STCW, поради което хармонизираното изпълнение на международните им задължения се постига чрез привеждане на правилата на Съюза относно обучението и освидетелстването на морските лица в съответствие с Конвенцията STCW. Ето защо следва да се изменят няколко разпоредби на Директива 2008/106/ЕО, за да бъдат отразени последните изменения на Конвенцията STCW по отношение на обучението и освидетелстването на морски лица, работещи на борда на кораби, за които се прилага Кодексът IGF, на пътнически кораби и на кораби, плаващи в полярни води.
- (4) Актуализираната версия на Кодекса за подготовка и освидетелстване на моряците и носене на вахта, приет с Резолюция 2 на Конференцията STCW на страните по Конвенцията от 1995 г. (наричан по-нататък „Кодексът STCW“), вече съдържа насоки относно предотвратяване на умората (раздел Б-VIII/1) и относно годност за носене на вахта (раздел А-VIII/1). В интерес на безопасността е наложително изискванията по член 15 от Директива 2008/106/ЕО да се изпълняват и следват без изключение и тези насоки надлежно да се вземат предвид.

⁽¹⁾ ОВ С 110, 22.3.2019 г., стр. 125.

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 4 април 2019 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 6 юни 2019 г.

⁽³⁾ Директива 2008/106/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 г. относно минималното ниво на обучение на морските лица (ОВ L 323, 3.12.2008 г., стр. 33).

- (5) Една от целите на общата транспортна политика в областта на морския транспорт е да улесни движението на морските лица в рамките на Съюза. Това движение допринася, наред с другото, за това секторът на морския транспорт в Съюза да стане привлекателен за бъдещите поколения, за да се избегнат ситуации, в които европейският морски отрасъл изпитва недостиг на квалифициран персонал с подходящата комбинация от умения и компетентности. Взаимното признаване на свидетелства за морски лица, издадени от държавите членки, е от съществено значение за улесняване на свободното движение на морските лица. Предвид правото на добра администрация решенията на държавите членки по отношение на приемането на свидетелства за професионална компетентност, издадени на морски лица от други държави членки, за целите на издаване на национални свидетелства за правоспособност следва да се основават на съображения, които могат да бъдат удостоверени от съответното морско лице.
- (6) В Директива 2008/106/ЕО е предвидена също така централизирана система за признаване на свидетелства за морски лица, издадени от трети държави. Оценката по Програмата за пригодност и резултатност на регулаторната рамка (REFIT) показва, че след въвеждането на централизираната система са реализирани значителни икономии на разходите за държавите членки. Същевременно оценката също така показва, че по отношение на някои признати трети държави броят на издадените от държавите членки потвърждения, удостоверяващи признаването на свидетелства за правоспособност или свидетелства за професионална компетентност, издадени от тези трети държави, е много малък. Във връзка с това, с цел по-ефикасно използване на наличните човешки и финансови ресурси, процедурата за признаване на трети държави следва да се основава на анализ на потребността от признаване, като включва, но не се ограничава до посочване на очаквания брой капитани, лица от командния състав и радиооператори от съответната трета държава, които е вероятно да служат на кораби, плаващи под знамето на държави членки. Този анализ следва да бъде представен за разглеждане от Комитета по морската безопасност и предотвратяването на замърсяването от кораби (COSS).
- (7) С оглед натрупания опит при прилагането на процедурата за признаване на трети държави в оценката по REFIT се посочва, че настоящият 18-месечен срок не е съобразен със сложността на процеса, който включва извършването на проверка на място от Европейската агенция за морска безопасност. Дипломатическите действия, необходими за планиране и извършване на тази проверка, изискват повече време. Освен това 18-месечният срок не е достатъчен, когато третата държава трябва да предприеме коригиращи действия и да внесе нормативни промени в системата си, за да спази изискванията на Конвенцията STCW. Поради тези съображения срокът за приемане на решение на Комисията следва да се удължи от 18 на 24 месеца, а когато третата държава трябва да предприеме значителни коригиращи действия, включително да внесе изменения в нормативната уредба, срокът следва да се удължи допълнително до 36 месеца. Освен това, с цел да се поддържа гъвкавостта на процедурата за признаване, следва да се запази възможността подалата искането държава членка да признае временно системата на третата държава за вахтената служба и нормите за подготовка и освидетелстване на моряците.
- (8) За да се гарантира правото на достоен труд на всички морски лица и да се ограничат нарушенията на конкуренцията на вътрешния пазар, при бъдещо признаване на трети държави следва да се взема предвид дали тези трети държави са ратифицирали Морската трудова конвенция от 2006 г.
- (9) За да се подобри в още по-голяма степен ефикасността на централизираната система за признаване на трети държави, повторната оценка на третите държави, които осигуряват малък брой морски лица на кораби, плаващи под знамето на държави членки, следва да се извършва през по-дълги интервали, които следва да се увеличат на десет години. Този по-дълъг срок за повторна оценка на системата на такива трети държави обаче следва да се съчетае с приоритетни критерии, които са съобразени с опасения, свързани с безопасността, и за целите на които необходимостта от ефикасност се балансира от ефективен предпазен механизъм в случай на влошаване на качеството на предоставяното от съответната трета държава обучение за морски лица.
- (10) На равнището на Съюза е налична информация относно наетите морски лица от трети държави благодарение на съобщаваната от държавите членки относима информация, съхранявана в техните национални регистри на издадените свидетелства и потвърждения. Тази информация следва да се използва за статистически цели и за целите на определяне на политиката, и по-специално за подобряване на ефикасността на централизираната система за признаване на трети държави. Въз основа на съобщената от държавите членки информация следва да се преразглежда признаването на трети държави, които не са осигурявали морски лица за кораби, плаващи под знамето на държави членки, в продължение на най-малко осем години. Процесът на преразглеждане следва да обхваща възможността за запазване или оттегляне на признаването на съответната трета държава. Освен това съобщената от държавите членки информация следва да се използва и за поддръждане по приоритет на повторните оценки на признатите трети държави.

- (11) За да се съобразят промените на международно равнище и да се гарантира своевременното адаптиране на правилата на Съюза спрямо тях, на Комисията следва да се делегира правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз по отношение на включване на измененията в Конвенцията STCW и част А от Кодекса STCW чрез актуализиране на техническите изисквания относно обучението и освидетелстването на морските лица и чрез привеждане в съответствие на всички приложими разпоредби на Директива 2008/106/ЕО във връзка с електронните свидетелства за морски лица. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище, и тези консултации да бъдат проведени в съответствие с принципите, заложени в Междунституционалното споразумение от 13 април 2016 г. ⁽⁴⁾ за по-добро законотворчество. По-специално, с цел осигуряване на равно участие при подготовката на делегираните актове, Европейският парламент и Съветът получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки, като техните експерти системно имат достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с подготовката на делегираните актове.
- (12) За да се гарантират еднакви условия за прилагане на разпоредбите на настоящата директива относно признаването на трети държави, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁵⁾.
- (13) Разпоредбите относно признаването на професионалните квалификации, предвидени в Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁶⁾, не са приложими по отношение на признаването на свидетелствата за морски лица съгласно Директива 2008/106/ЕО. Директива 2005/45/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁷⁾ уреждаше взаимното признаване на свидетелства за морски лица, издадени от държавите членки. След измененията от 2010 г. на Конвенцията STCW обаче определенията за свидетелства за морски лица, посочени в Директива 2005/45/ЕО, вече не са актуални. Поради това схемата за взаимно признаване на свидетелства за морски лица, издадени от държавите членки, следва да се измени, за да бъдат отразени измененията на международно равнище, а определенията за свидетелства за морски лица — да бъдат включени в Директива 2008/106/ЕО. Освен това медицинските свидетелства за морски лица, издадени по пълномощие от държавите членки, също следва да бъдат включени в схемата за взаимно признаване. За да няма двусмислие и риск от несъгласуваност между директиви 2005/45/ЕО и 2008/106/ЕО, взаимното признаване на свидетелства за морски лица следва да се урежда само от Директива 2008/106/ЕО. Освен това, с цел намаляване на административната тежест за държавите членки след приемането на съответните изменения на Конвенцията STCW следва да се въведе електронна система за представяне на квалификациите на морските лица.
- (14) Цифровизацията на данните е неотменна част от техническия прогрес в областта на събирането и съобщаването на данни, като има за цел намаляването на разходите и ефективното използване на човешките ресурси. Комисията следва да обмисли мерки за повишаване на ефективността на държавния пристанищен контрол, включително, *inter alia*, оценка на осъществимостта и добавената стойност на създаването и управлението на централна база данни за свидетелствата за морските лица, която да е свързана с базата данни за проверките по член 24 от Директива 2009/16/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁸⁾ и към която да са свързани всички държави членки. Тази централна база данни следва да съдържа цялата информация, посочена в приложение V към Директива 2008/106/ЕО относно свидетелствата за професионална компетентност и потвържденията, удостоверяващи признаването на свидетелства за професионална компетентност, издадени в съответствие с правила V/1-1 и V/1-2 от Конвенцията STCW.
- (15) Образованието и обучението на европейските морски лица като капитани и лица от командния състав следва да бъде подпомагано от обмен на обучаващи се лица между институциите за морско образование и обучение в целия Съюз. С цел да се създават и развиват уменията и квалификацията на морските лица, плаващи под европейско знаме, е необходим обмен на добри практики между държавите членки. Образованието и обучението на морските лица следва да се ползва в пълна степен от възможностите, осигурени от програмата „Еразъм+“.

⁽⁴⁾ ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.

⁽⁵⁾ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

⁽⁶⁾ Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 г. относно признаването на професионалните квалификации (ОВ L 255, 30.9.2005 г., стр. 22).

⁽⁷⁾ Директива 2005/45/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 г. относно взаимното признаване на свидетелства за морски лица, издадени от държавите членки, и за изменение на Директива 2001/25/ЕО (ОВ L 255, 30.9.2005 г., стр. 160).

⁽⁸⁾ Директива 2009/16/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно държавния пристанищен контрол (ОВ L 131, 28.5.2009 г., стр. 57).

- (16) Комисията следва да установи диалог със социалните партньори и държавите членки за разработване на инициативи за морско обучение, което допълва договореното на международно равнище минимално ниво на обучение за морските лица и което може да се признава взаимно от държавите членки под формата на европейска морска диплома за високи постижения. Тези инициативи следва да се основават и да се разработват съобразно препоръките по изпълняваните понастоящем пилотни проекти и стратегиите в Подробния план на Комисията за действие за секторно сътрудничество във връзка с уменията.
- (17) С цел подобряване на правната яснота и съгласуваност Директива 2005/45/ЕО следва да бъде отменена.
- (18) Директива 2008/106/ЕО следва да бъде съответно изменена,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Изменения в Директива 2008/106/ЕО

Директива 2008/106/ЕО се изменя, както следва:

1) В член 1 се добавят следните точки:

- „43. „приемаща държава членка“ означава държавата членка, в която морските лица искат да бъдат приети или признати техните свидетелства за правоспособност, свидетелства за професионална компетентност или удостоверения;
44. „Кодекс IGF“ означава Международният кодекс за безопасност на корабите, използващи като гориво газове или други горива с ниска пламна температура, съгласно определението в правило II-1/2.29 от SOLAS 74;
45. „Полярен кодекс“ означава Международният кодекс за кораби, плаващи в полярни води, съгласно определението в правило XIV/1.1 от SOLAS 74;
46. „полярни води“ означава арктически води и/или антарктическото пространство съгласно определенията в правила XIV/1.2—XIV/1.4 от SOLAS 74.“

2) Член 2 се изменя, както следва:

а) в единствената алинея уводната част се заменя със следното:

„1. Настоящата директива се прилага по отношение на морските лица, посочени в настоящата директива, които служат на борда на морски кораби, плаващи под знамето на държава членка, с изключение на:“;

б) добавя се следният параграф:

„2. Член 5б се прилага за морските лица, които притежават свидетелство, издадено от държава членка, независимо от тяхното гражданство.“

3) Член 5 се изменя, както следва:

а) параграф 10 се заменя със следното:

„10. При спазване на член 19, параграф 7, оригиналът на всяко свидетелство, което се изисква съгласно настоящата директива, се съхранява на борда на кораба, на който служи неговият притежател, на хартиен носител или в цифров формат, като неговата истинност и валидност могат да бъдат проверени в рамките на процедурата по параграф 12, буква б) от настоящия член.“;

б) параграф 13 се заменя със следното:

„13. На Комисията се предоставя правомощието при влизането в сила на съответните изменения на Конвенцията STCW и част А от Кодекса STCW във връзка с електронните свидетелства за морски лица да приеме делегирани актове в съответствие с член 27а, за да измени настоящата директива, като приведе в съответствие нейните приложими разпоредби с измененията на Конвенцията STCW и част А от Кодекса STCW с цел цифровизиране на свидетелствата за морски лица и потвържденията.“

- 4) Член 5а се заменя със следното:

„Член 5а

Предоставяне на информация на Комисията

За целите на член 20, параграф 8 и член 21, параграф 2 и за използване само от държавите членки и Комисията за определянето на политиката и за статистически цели държавите членки ежегодно предоставят на Комисията информацията, посочена в приложение V към настоящата директива, относно свидетелствата за правоспособност и потвържденията, удостоверяващи признаването на свидетелствата за правоспособност. Те могат също така да предоставят на доброволна основа информация за свидетелствата за професионална компетентност, издадени на лица от редовия състав в съответствие с глави II, III и VII от приложението към Конвенцията STCW, като например информацията, посочена в приложение V към настоящата директива.“

- 5) Въмъква се следният член:

„Член 5б

Взаимно признаване на свидетелства за морски лица, издадени от държави членки

1. С цел разрешаване на морски лица да служат на борда на корабите, плаващи под нейно знаме, всяка държава членка приема свидетелствата за професионална компетентност и удостоверенията, издавани от или по пълномощие на друга държава членка, на хартиен носител или в цифров формат.

2. Всяка държава членка признава свидетелствата за правоспособност, издавани от друга държава членка, или свидетелствата за професионална компетентност, издавани от друга държава членка на капитани и лица от командния състав в съответствие с правила V/1-1 и V/1-2 от приложение I към настоящата директива, като потвърждава тези свидетелства, с което удостоверява признаването им. Потвърждението, удостоверяващо признаването, се ограничава до длъжностите, функциите и нивата на правоспособност или професионална компетентност, посочени в съответните свидетелства. Потвърждението се издава само ако са били спазени всички изисквания на Конвенцията STCW, в съответствие с правило 1/2, параграф 7 от Конвенцията STCW. Използва се образец на потвърждение съответстващ на образца, съдържащ се в раздел A-I/2, параграф 3 от Кодекса STCW.

3. С цел разрешаване на морски лица да служат на борда на корабите, плаващи под нейно знаме, всяка държава членка приема медицинските свидетелства, издадени по пълномощие на друга държава членка в съответствие с член 11.

4. Приемашите държави членки гарантират, че решенията по параграфи 1, 2 и 3 се приемат в разумен срок. Приемашите държави членки гарантират на морските лица и правото на обжалване на отказа за потвърждаване или приемане на валидно свидетелство или на липсата на отговор в съответствие с националното законодателство и процедури и гарантират, че морските лица получават информация и помощ във връзка с такова обжалване в съответствие с действащото национално законодателство и процедури.

5. Без да се засяга параграф 2 от настоящия член, компетентните органи на приемащата държава членка могат да наложат допълнителни ограничения по отношение на длъжностите, функциите и нивата на правоспособност или професионална компетентност, свързани с крайбрежните плавания, посочени в член 7, или на алтернативните свидетелства, издадени съгласно правило VII/1 от приложение I.

6. Без да се засяга параграф 2, при необходимост приемащата държава членка може да разреши на морски лица да служат на борда на кораб, плаващ под нейно знаме, за срок, който не надвишава три месеца, ако те притежават надлежно и валидно свидетелство, което друга държава членка е издала и потвърдила, но което все още не е било потвърдено с оглед признаването му от заинтересованата приемаща държава членка.

Осигурява се предоставянето при поискване на документ, доказващ че е било подадено искане за потвърждение до компетентните органи.

7. Приемашата държава членка гарантира, че морските лица, които представят за признаване свидетелства за упражняване на функции на управленско ниво, имат подходящи знания за морското законодателство на тази държава членка, от значение за функциите, които им се разрешава да изпълняват.“

6) Член 12 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. С цел продължаване на плавателния стаж всеки капитан, член на командния състав или корабен радиооператор, който притежава свидетелство, издадено или признато съгласно някоя глава от приложение I, с изключение на правило V/3 от глава V или глава VI, и който е на морска служба или има намерение да се върне на морска служба след прекъсване, трябва, през интервали не по-дълги от пет години:

а) да покрие нормите за здравословна годност, предвидени в член 11; както и

б) да докаже продължаваща професионална компетентност в съответствие с раздел A-I/11 от Кодекса STCW.“;

б) вмъква се следният параграф:

„26. С цел продължаване на плавателния стаж на борда на кораби, плаващи в полярни води, всеки капитан или член на командния състав, трябва да отговаря на изискванията на параграф 1 от настоящия член и от него се изисква през интервали, ненадвишаващи пет години, да доказва продължаваща професионална компетентност за кораби, извършващи дейност в полярни води, в съответствие с раздел A-I/11, параграф 4 от Кодекса STCW.“;

в) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Всяка държава членка сравнява нормите за компетентност, изисквани по отношение на кандидатите за свидетелства за правоспособност и/или за свидетелства за професионална компетентност, издадени до 1 януари 2017 г., с посочените в част А от Кодекса STCW за съответното свидетелство за правоспособност и/или за професионална компетентност, и решава дали е необходимо да изисква притежателите на тези свидетелства за правоспособност и/или за професионална компетентност да преминат през подходящо обучение за опресняване и осъвременяване на знанията или оценяване.“;

г) вмъква се следният параграф:

„3а. Всяка държава членка сравнява нормите за компетентност, които е изисквала по отношение на лицата, които служат на борда на кораби, използващи за гориво газ, преди 1 януари 2017 г., с нормите за компетентност в раздел A-V/3 от Кодекса STCW и решава дали е необходимо да изиска от тези лица да осъвременят квалификациите си.“

7) В член 19 параграфи 2 и 3 се заменят със следното:

„2. Държава членка, която възнамерява, с цел служба на борда на кораби, плаващи под нейно знаме, да признае чрез потвърждение посочените в параграф 1 от настоящия член свидетелства за правоспособност или свидетелства за професионална компетентност, издадени от трета държава на капитан, лице от командния състав или радиооператор, подава до Комисията искане за признаване на съответната трета държава, придружено от предварителен анализ на спазването от страна на третата държава на изискванията на Конвенцията STCW, като събере информацията, посочената в приложение II към настоящата директива. В предварителния анализ държавата членка предоставя в подкрепа на искането си допълнителна информация за основанията за признаване на третата държава.

След подаването на такова искане от държава членка Комисията обработва без забавяне искането и взема решение, в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 28, параграф 2, за започване на оценяване на системата за обучение и освидетелстване в третата държава в разумен срок, като отчита надлежно крайния срок, определен в параграф 3 от настоящия член.

Когато бъде прието положително решение за започване на оценяване, Комисията, подпомагана от Европейската агенция за морска безопасност и с евентуалното участие на подалата искането държава членка и евентуално други заинтересовани държави членки, събира информацията, посочена в приложение II към настоящата директива, и извършва оценка на системите за обучение и освидетелстване в третата държава, във връзка с която е представено искане за признаване, за да се увери, че съответната държава отговаря на всички изисквания на Конвенцията STCW и че са били предприети съответните мерки за предотвратяване на издаването на свидетелства чрез измама, и за да съобщи дали третата държава е ратифицирала Морската трудова конвенция от 2006 г.

3. Когато в резултат на оценяването, посочено в параграф 2 от настоящия член, Комисията стигне до извода, че всички изисквания са изпълнени, тя приема актове за изпълнение, съдържащи решението за признаване на третата държава. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 28, параграф 2, в срок от 24 месеца от подаването на искането от държава членка, посочено в параграф 2 от настоящия член.

Ако съответната трета държава трябва да предприеме съществени коригиращи действия, включително да внесе изменения в законодателството си и в системата си за образование, обучение и освидетелстване, за да изпълни изискванията на Конвенцията STCW, актовете за изпълнение, посочени в първа алинея от настоящия параграф, се приемат в срок от 36 месеца от подаването на искането от държава членка, посочено в параграф 2 от настоящия член.

Подалата искането държава членка може да вземе решение за едностранно признаване на третата държава до приемането на акт за изпълнение съгласно настоящия параграф. В случай на такова едностранно признаване държавата членка съобщава на Комисията броя на потвържденията, удостоверяващи признаване, издадени във връзка с посочените в параграф 1 свидетелства за правоспособност и свидетелства за професионална компетентност, издадени от третата държава, до приемането на акта за изпълнение относно признаването на тази трета държава.“

8) В член 20 се добавя следният параграф:

„8. Ако в продължение на повече от осем години няма потвърждения, удостоверяващи признаване, издадени от държава членка във връзка с посочените в член 19, параграф 1 свидетелства за правоспособност или свидетелства за професионална компетентност, издадени от определена трета държава, признаването на свидетелствата на тази държава се преразглежда. Комисията приема актове за изпълнение, съдържащи решение, взето в резултат от преразглеждането. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 28, параграф 2, след като държавите членки и съответната трета държава са били уведомени най-малко шест месеца предварително.“

9) В член 21 параграфи 1 и 2 се заменят със следното:

„1. Комисията, подпомагана от Европейската агенция за морска безопасност, редовно и най-малко веднъж в срок от десет години, считано от последната оценка, извършва повторна оценка на третите държави, които са били признати съгласно процедурата, посочена в член 19, параграф 3, първа алинея, включително третите държави, посочени в член 19, параграф 6, за да провери дали те отговарят на съответните критерии, предвидени в приложение II, и дали са предприети съответните мерки за предотвратяване на издаването на свидетелства с измама.

2. Комисията, подпомагана от Европейската агенция за морска безопасност, извършва повторната оценка на третите държави въз основа на приоритетни критерии. Тези приоритетни критерии включват следното:

- а) данни за резултатите от дейността на държавния пристанищен контрол в съответствие с член 23;
- б) броя на потвържденията, удостоверяващи признаване, във връзка със свидетелства за правоспособност, издадени от третата държава, както и със свидетелства за професионална компетентност, издадени от третата държава в съответствие с правила V/1-1 и V/1-2 от Конвенцията STCW;
- в) броя на акредитираните от третата държава институции за морско образование и обучение;
- г) броя на одобрените от третата държава програми за обучение и професионално развитие на морски лица;
- д) датата на последната оценка на третата държава от Комисията и броя на пропуските във връзка с основни процеси, констатирани по време на тази оценка;
- е) евентуални съществени промени в системата за морско обучение и освидетелстване на третата държава;
- ж) общия брой морски лица, освидетелствани от третата държава, които служат на кораби, плаващи под знамето на държави членки, и равнището на обучение и квалификация на тези морски лица;
- з) информация относно нормите за образование и обучение в третата държава, предоставена от съответните органи или други заинтересовани страни, ако е налична.

В случай че третата държава не спазва изискванията на Конвенцията STCW съгласно член 20 от настоящата директива, повторната оценка на тази трета държава се извършва приоритетно преди оценките на другите трети държави.“

10) В член 25а параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки съобщават на Комисията информацията, посочена в приложение V, за целите на член 20, параграф 8 и член 21, параграф 2 и за използването ѝ от държавите членки и Комисията за определяне на политиката.“

- 11) Член 26 се заменя със следното:

„Член 26

Доклад за оценка

До 2 август 2024 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за оценка, включващ предложения за последващи действия, които да се предприемат предвид резултатите от оценката. В доклада за оценка Комисията прави анализ на прилагането на схемата за взаимно признаване на свидетелства за морски лица, издадени от държави членки, и на евентуалните промени на международно равнище във връзка с електронните свидетелства за морски лица. Комисията прави също така оценка на евентуалното развитие във връзка с възможността за въвеждане в бъдеще на европейски морски дипломи за високи постижения въз основа на препоръките на социалните партньори.“

- 12) Член 27 се заменя със следното:

„Член 27

Изменение

1. На Комисията се предоставя правомощието да приеме в съответствие с член 27а делегирани актове за изменение на приложение I към настоящата директива и свързаните с него разпоредби на настоящата директива с цел привеждането на посоченото приложение и разпоредби в съответствие с нови изменения на Конвенцията STCW и част А от Кодекса STCW.

2. На Комисията се предоставя правомощието да приеме в съответствие с член 27а делегирани актове за изменение на приложение V към настоящата директива по отношение на конкретни и относими елементи и съдържание на информацията, която трябва да се докладва от държавите членки, при условие че тези актове се ограничават до съобразяването на измененията на Конвенцията STCW и част А от Кодекса STCW и зачитат гаранциите за защита на данните. С тези делегирани актове не могат да се изменят разпоредбите за анонимизирането на данните, предвидени в член 25а, параграф 3.“

- 13) Член 27а се заменя със следното:

„Член 27а

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 5, параграф 13 и в член 27, се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 1 август 2019 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 5, параграф 13 и в член 27, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Оттеглянето поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка в съответствие с принципите, залегнали в Междуйнституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество.

5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и Съвета.

6. Делегиран акт, приет съгласно член 5, параграф 13 и член 27, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.“

- 14) Приложение I към Директива 2008/106/ЕО се изменя съгласно приложението към настоящата директива.

Член 2**Отмяна**

Директива 2005/45/ЕО се отменя.

Член 3**Транспониране**

1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, до 2 август 2021 г. Те незабавно информират Комисията за това.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното право, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 4**Влизане в сила**

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 5**Адресати**

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на 20 юни 2019 година.

За Европейския парламент
Председател
A. TAJANI

За Съвета
Председател
G. CIAMBA

ПРИЛОЖЕНИЕ

В приложение I към Директива 2008/106/ЕО глава V се изменя, както следва:

1) Правило V/2 се заменя със следното:

„Правило V/2

Задължителни минимални изисквания относно обучението и квалификацията на капитаните, лицата от командния състав, лицата от редовия състав и другия персонал на пътнически кораби

1. Настоящото правило се прилага по отношение на капитаните, лицата от командния състав, лицата от редовия състав и другия персонал, служещи на борда на пътническите кораби, които извършват международни плавания. Държавите членки определят дали тези изисквания се прилагат по отношение на персонала, служещ на борда на пътническите кораби, които извършват вътрешни плавания.
2. Преди да им бъдат възложени задължения на борда, всички лица, служещи на борда на пътнически кораби, трябва да изпълнят изискванията на раздел A-VI/1, параграф 1 от Кодекса STCW.
3. Капитаните, лицата от командния състав, лицата от редовия състав и другия персонал, служещи на борда на пътническите кораби, трябва да преминат обучението и подготовката, изисквани съгласно параграфи 5—9 по-долу, в съответствие с техните длъжности, задължения и отговорности.
4. Капитаните, лицата от командния състав, лицата от редовия състав и другия персонал, от които се изисква да са преминали обучението в съответствие с параграфи 7—9 по-долу, през интервали, ненадвишаващи пет години, трябва да преминат подходящо обучение за опресняване на знанията или се изисква да удостоверят, че през предходните пет години са постигнали съответствие с изискваните норми за компетентност.
5. Лицата от персонала, служещ на борда на пътнически кораби, трябва да преминат подготовка за аварийни ситуации на пътнически кораби, която е съобразена с техните длъжности, задължения и отговорности, както е посочено в раздел A-V/2, параграф 1 от Кодекса STCW.
6. Лицата от персонала, предоставящ услуги на пътниците в пътническите помещения на борда на пътнически кораби, трябва да преминат обучението по безопасност, посочено в раздел A-V/2, параграф 2 от Кодекса STCW.
7. Капитаните, лицата от командния състав, лицата от редовия състав, квалифицирани в съответствие с глави II, III и VII от настоящото приложение, и лицата от другия персонал със задължения в разписанието за тревогите като отговарящи за подпомагане на пътниците при аварийни ситуации на борда на пътнически кораби, трябва да преминат обучението по управление на тълпата в пътнически кораби, посочено в раздел A-V/2, параграф 3 от Кодекса STCW.
8. Капитаните, главните механици, старши помощник-капитаните, вторите механици и всички лица, посочени в разписанието за тревогите като отговарящи за безопасността на пътниците при аварийни ситуации на борда на пътнически кораби, трябва да преминат одобрената подготовка за управление на кризи и поведение на хората, посочена в раздел A-V/2, параграф 4 от Кодекса STCW.
9. Капитаните, главните механици, старши помощник-капитаните, вторите механици и всички лица, имащи непосредствена отговорност за качване и слизане на пътници, за товарене, разтоварване или укрепване на товара или за затваряне на отвори на корпуса на борда на пътнически ро-ро кораби, трябва да преминат одобрената подготовка по безопасността на пътниците и товара и целостта на корпуса, посочена в раздел A-V/2, параграф 5 от Кодекса STCW.
10. Държавите членки гарантират издаването на удостоверение за преминатото обучение на всяко лице, признато за квалифицирано в съответствие с параграфи 6—9 от настоящото правило.“

2) Добавят се следните правила:

„Правило V/3

Задължителни минимални изисквания относно обучението и квалификацията на капитаните, лицата от командния състав и лицата от редовия състав и другия персонал на кораби, за които се прилага Кодексът IGF

1. Настоящото правило се прилага по отношение на капитаните, лицата от командния състав, лицата от редовия състав и другия персонал, служещи на борда на кораби, за които се прилага Кодексът IGF.

2. Преди да им бъдат възложени задачи на борда на кораби, за които се прилага Кодексът IGF, морските лица трябва да са преминали обучението, изисквано съгласно параграфи 4—9 по-долу, в съответствие с техните длъжности, задължения и отговорности.
3. Преди да им бъдат възложени задачи на борда на кораба, всички морски лица, служещи на борда на кораби, за които се прилага Кодексът IGF, трябва да получат подходяща свързана с кораба и оборудването подготовка, посочена в член 14, параграф 1, буква г) от настоящата директива.
4. Морските лица, отговарящи за определени задължения по безопасността, свързани с обслужването, използването или действия при аварийни ситуации по отношение на горивото на борда на кораби, за които се прилага Кодексът IGF, трябва да притежават свидетелство за обща подготовка за работа на кораби, за които се прилага Кодексът IGF.
5. Всеки кандидат за свидетелство за обща подготовка за работа на кораби, за които се прилага Кодексът IGF, трябва да е преминал обща подготовка в съответствие с разпоредбите на раздел A-V/3, параграф 1 от Кодекса STCW.
6. Приема се, че морските лица, отговарящи за определени задължения по безопасността, свързани с обслужването, използването или действия при аварийни ситуации по отношение на горивото на борда на кораби, за които се прилага Кодексът IGF, които са били квалифицирани и освидетелствани съгласно правило V/1-2, параграфи 2 и 5 или правило V/1-2, параграфи 4 и 5 на танкери газозовози, са изпълнили изискванията, посочени в раздел A-V/3, параграф 1 от Кодекса STCW за обща подготовка за работа на кораби, за които се прилага Кодексът IGF.
7. Капитаните, механиците и всички лица от персонала с непосредствена отговорност за обслужването и използването на горива и горивни системи на корабите, за които се прилага Кодексът IGF, трябва да притежават свидетелство за обучение по разширена програма за работа на кораби, за които се прилага Кодексът IGF.
8. Всеки кандидат за свидетелство за обучение по разширена програма за работа на кораби, за които се прилага Кодексът IGF, трябва да притежава описаното в параграф 4 свидетелство за професионална компетентност и същевременно:
 - 8.1. да е преминал одобрено обучение по разширена програма за работа на кораби, за които се прилага Кодексът IGF, и да отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел A-V/3, параграф 2 от Кодекса STCW; както и
 - 8.2. да е натрупал одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от един месец, който включва най-малко три операции по бункерване на борда на кораби, за които се прилага Кодексът IGF. Две от трите операции по бункерване може да бъдат заменени с одобрено обучение на тренажор за операции по зареждане като част от обучението по параграф 8.1 по-горе.
9. Приема се, че капитаните, механиците и всички лица с непосредствена отговорност за обслужването и използването на горива и горивни системи на корабите, за които се прилага Кодексът IGF, които са били квалифицирани и освидетелствани съгласно нормите за компетентност, посочени в раздел A-V/1-2, параграф 2 от Кодекса STCW за служба на танкери газозовози, са изпълнили изискванията, посочени в раздел A-V/3, параграф 2 от Кодекса STCW за обучение по разширена програма за работа на кораби, за които се прилага Кодексът IGF, при условие че също така:
 - 9.1. са изпълнили изискванията по параграф 6;
 - 9.2. са изпълнили свързаните със зареждането изисквания по параграф 8.2 или са участвали в провеждането на три товарни операции на борда на танкер газозовоз; както и
 - 9.3. са натрупали плавателен стаж с продължителност три месеца през предходните пет години на борда на:
 - 9.3.1. кораби, за които се прилага Кодексът IGF;
 - 9.3.2. танкери, пренасящи като товар горива, попадащи в обхвата на Кодекса IGF; или
 - 9.3.3. кораби, използващи като гориво газове или гориво с ниска пламна температура.
10. Държавите членки гарантират, че свидетелство за професионална компетентност се издава на морски лица, които притежават необходимата квалификация съгласно параграф 4 или 7, в зависимост от случая.
11. Морските лица, притежаващи свидетелства за професионална компетентност в съответствие с параграф 4 или 7 по-горе, през интервали, ненадвишаващи пет години, трябва да преминат подходящо обучение за опресняване на знанията или от тях се изисква да представят доказателство, че през предходните пет години са постигнали съответствие с изискваните норми за компетентност.

Правило V/4

Задължителни минимални изисквания относно обучението и квалификацията на капитаните и помощник-капитаните на кораби, плаващи в полярни води

1. Капитаните, старши помощник-капитаните и вахтените помощник-капитани на кораби, плаващи в полярни води, трябва да притежават свидетелство за обща подготовка за работа на кораби, плаващи в полярни води, съгласно изискванията на Полярния кодекс.
2. Всеки кандидат за свидетелство за обща подготовка за работа на кораби, плаващи в полярни води, трябва да е преминал одобрено обучение за обща подготовка за работа на кораби, плаващи в полярни води, и да отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел A-V/4, параграф 1 от Кодекса STCW.
3. Капитаните и старши помощник-капитаните на кораби, плаващи в полярни води, трябва да притежават свидетелство за обучение по разширена програма за кораби, плаващи в полярни води, съгласно изискванията на Полярния кодекс.
4. Всеки кандидат за свидетелство за обучение по разширена програма за кораби, плаващи в полярни води трябва:
 - 4.1. да отговаря на изискванията за издаване на свидетелство за обща подготовка за работа на кораби, плаващи в полярни води;
 - 4.2. да има одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от два месеца като член на палубната команда, на управленско ниво или при изпълнението на задължения по вахтената служба на оперативно ниво в полярни води или друг равностоен одобрен плавателен стаж; както и
 - 4.3. да е преминал одобрено обучение по разширена програма за кораби, плаващи в полярни води, и да отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел A-V/4, параграф 2 от Кодекса STCW.
5. Държавите членки гарантират, че свидетелство за професионална компетентност се издава на морски лица, които притежават необходимата квалификация съгласно параграф 2 или 4, в зависимост от случая.
6. До 1 юли 2020 г. морски лица, които са започнали одобрен плавателен стаж в полярни води преди 1 юли 2018 г., могат да докажат, че са изпълнили изискванията по параграф 2, като:
 - 6.1. са натрупали одобрен плавателен стаж на борда на кораб, плаващ в полярни води, или равностоен одобрен плавателен стаж, като са изпълнявали задължения като член на палубната команда на оперативно или управленско ниво с продължителност не по-малко от общо три месеца през предходните пет години; или
 - 6.2. са преминали успешно курс за обучение, организиран в съответствие с насоките за обучение на Международната морска организация за кораби, плаващи в полярни води.
7. До 1 юли 2020 г. морски лица, които са започнали одобрен плавателен стаж в полярни води преди 1 юли 2018 г., могат да докажат, че са изпълнили изискванията по параграф 4, като:
 - 7.1. са натрупали одобрен плавателен стаж на борда на кораб, плаващ в полярни води, или равностоен одобрен плавателен стаж, като са изпълнявали задължения като член на палубната команда на управленско ниво с продължителност не по-малко от общо три месеца през предходните пет години; или
 - 7.2. са преминали успешно курс за обучение в съответствие с насоките за обучение на Международната морска организация за кораби, извършващи дейност в полярни води, и са натрупали одобрен плавателен стаж на борда на кораб, плаващ в полярни води, или равностоен одобрен плавателен стаж, като са изпълнявали задължения като член на палубната команда на управленско ниво с продължителност не по-малко от общо два месеца през предходните пет години.“.